

Puig Cerverís i Balandrau des del Coll de Meianell

3 d'agost de 2022

Assistents: Jaume Bertran, Karin Bruy, Pep Casas, Joan Corbera, Mercè Font, Isabel Font, Josep M. Martínez, i Josep Roca.

Distància: 11,31 km **Desnivell acumulat:** 645 m **Temps en mov:** 3h 29 min. **Temps total:** 5 hores

Cotxes: Josep Roca i Jaume Bertran 107 Km

Després d'anar-nos arreplegant des de les diferents procedències de cadascú, ens trobem a les 7 del matí al *bar Gusi de Ribes de Freser*, on prenem un cafè i donem la benvinguda al Joan Corbera, que feia més de vuit mesos que no havia pogut venir.

Agafem la pista que mena a *Tregurà* -en no gaire bon estat, per cert-, i arribem al *coll de Meianell*, on deixem els cotxes.

Comencem a caminar a les 8 i 10 minuts del matí. Estem a 1966 metres, fa sol i una agradable temperatura de 18 graus, que anirà pujant. Ens enfilem, seguint les tanques, per un prat pedregós esquitxat d'exemplars renocs de pi negre, fins que decidim partir-nos en dos grups: els més agosarats pujarem al Puig Cerverís (2208 m), mentre els altres agafaran el camí que li dona la volta per sota.

Els del primer grup arribem al primer sostre d'avui a tres quarts de nou del matí, des d'on podem contemplar el bonic paisatge que ens envolta. Després baixem ràpidament el turó per l'altre vessant, i continuem amunt seguint la carena, ara sense cap arbre que ens faci ombra. Sort que, de tant en tant treu el nas algun nuvolet que amanseix una mica la forta calorada que fa aquests dies! En poca estona atrapem els companys i reprenem el camí plegats.

A un quart d'onze, tips de sol, ens aturem a esmorzar en unes roques a la *collada de la Canya*, no gaire més amunt d'on ho vam fer la darrera vegada. L'herba és ben seca, i penso que les poques vaques i cavalls que hi pasturen la deuen passar ben magra.

A les 11 fem cim al Balandrau (2584 m), i aquesta vegada hi arribem tots. El cel és ben blau i la vista de 360°, espectacular; però no estem gaire per contemplacions perquè una munió de formigues alades que pessiguen com dimonis se'ns fica per tot arreu. No hi som pas sols; és el mes d'agost i el Balandrau és una muntanya emblemàtica, encara que fornida de tristos records. Una bona colla de nois i noies joves estan fent ruta, i entonen una bonica cançó muntanyenca abans de baixar al *coll de Trespics* i d'allà al *refugi de Coma de Vaca*.

de Coma de Vaca.

Ens fem una fotografia de grup amb la senyera estelada, com és costum, i tornem avall desfent el mateix camí de la pujada, però ara desviant-nos tots per l'esquerra del Puig Cerverís. Arribem al *coll de Meianell*, on tenim els cotxes, poc després de la una del migdia.

Anem a dinar al restaurant *Can Manel*, a *Pardines*, on també ens hi acompanya la *Carme Carbonell*. El menjar és bo, i hem estat molt ben atesos.

Per a la setmana que ve, buscant alguna ruta més ombrívola, decidim anar al *Montserrat* i pujar *les Agudes* i el *Turó de l'Home* des de la *Font de Passavets*. Ens trobarem a les 7 del matí a la *zona esportiva de Corró*.

Fotografies: Joan Corbera i Pep Casas
Text: Pep Casas
Mapa: Josep M. Martínez